

Elfstedentocht 2017 - RVVC-er Atse in de krant Een R4 voor een 60-jarig bruidspaar

**Contributie al
betaald?**

Van de voorzitter

Beste vrijbuiters,

Het is eindelijk lente en betekent dat onze vier-tjes.zesjes,estafettes en al het andere moois weer naar buiten mag. Hierdoor beginnen de kampeer kriebels ook weer langzaam op te spe-

len.Dus werd het hoog tijd om de camper van stal te halen en eens lekker een dagje te toeren. Het is een beetje een grijze en grauwe dag, maar dat verandert snel,als we zomaar ineens een knalgele Renault 4F4 met Frans kenteken langs de weg zien staan.

Eerst eens een paar keer aarzelend er omheen gelopen, het is geen natuurlijke schoonheid.....

Dan naar binnen, op zoek naar de eigenaar, eens informeren naar de kosten.

In de garage stond nog het een en ander aan oldtimers waar onder een NSU en een Ford Taunus in fantastische conditie.

Aan de wanden hangen oude brommers, Solexen en zelfs een bakkersfiets.

De vraagprijs voor de F4 was natuurlijk veel te hoog.

Hup, de camper weer in en door...eerst even ergens lunchen en..... toch maar weer terug naar de garage. De auto toch maar eens beter bekeken en gevraagd of we hem op de brug mogen zien.

Wat een verrassing, de onderkant is keihard

en er is niks aan gelast.

Tja, en als de eigenaar dan ook nog de prijs omlaag brengt en hem voor de deur wil afleveren, dan is de beslissing snel gemaakt!

Nog twee maanden en dan is het zo ver, het eerste kampeerevenement van dit nieuwe jaar. Deze keer is weer de beurt aan Brabant. De gebroeders Marskamp (Bart en Jeroen) en Berry van Mier hebben de organisatie deze keer op zich genomen.

We rekenen er op dat ze er iets leuks van gaan maken.

In de volgende uitlaatklep kunnen jullie hier meer over lezen.

Langs deze weg wil ik alle leden alvast uitnodigen voor de jaarlijkse ledenvergadering, die zal plaatsvinden op de camping, voorafgaand aan het voorjaarsevenement.

We zijn ook weer op zoek naar leden die het bestuur willen versterken.

Heb je goede ideeën en vind je het leuk om iets voor onze club te betekenen meld je dan aan. Aanmelden kan tot 24 uur voor de vergadering.

Veel leesplezier met deze nieuwe uitlaatklep.

*Met vrolijke Vrijbuiter groet,
Henk Buwalda*

Contributie 2017

Velen van jullie hebben de contributie al betaald. Fijn! Mocht je dat nog niet hebben gedaan, doe dit dan svp spoedig.

Betalen mag op IBAN:

NL37 ABNA 0593 5100 11

ten name van: RVVC te Zwolle.

Martijn Brouwer

Elfstedentocht 2017

Er was eens een clubje vrienden dat op het RVVC najaarsevenement van 2016 stonden te discussiëren over de datum waarop de nieuwjaarsreceptie 2017 gehouden zou moeten worden. 15 januari werd geopperd. “Nee”, zei Willem G, gevolgd door: “Dan is de Elfstedentocht”.

Meteen werd door een deel van ondergetekenden de telefoon tevoorschijn getoverd om deze datum in de agenda te reserveren voor de tocht der tochten. Ook hun groepsapp kreeg die naam.

Op de gezellige nieuwjaarsreceptie, die op 8 januari werd gehouden, werd het onderwerp niet besproken. Alsof iedereen het vergeten was. Of het werd vakkundig doodgezwegen. Of het was er niet koud genoeg voor. Pas op vrijdag de 13e, om negen uur 's avonds kwam er in de groepsapp “Hé! Dat is overmorgen!” voorbij, met daarbij de vraag: “Heeft iemand betere plannen dan zwemmen, want ijs ligt er niet?”

Op zaterdag werd er volop heen en weer ge-appt in de groep en ontstond er langzaam aan werkelijk een plan. Het moest toch maar met de auto gebeuren, zo'n rondje langs de elf steden. Het wordt een mannen-feestje. Sabine moet werken, Maureen studeren, Rianne is (volledig terecht) bang voor wagenziekte en Sylvie is doodleuk niet uitgenodigd.

Veel van de voertuigen die gerelateerd zijn aan de R in RVVC worden voor de hobby gehouden en hoeven met zulke barre weersomstandigheden natuurlijk niet de weg op. Martijn mag de Clio RS lenen van Sabine en Menno besluit om zonder verdere discussie de Mini JCW voor dit leuke spelletje in te zetten, wat verder een enorm passende keuze is. Om half twaalf in de avond, komt de melding: de route zit in de Garmin, een TomTom voor mensen die graag leuke rondjes rijden in plaats van strikt van A naar B, waarmee alle voorbereidingen zijn getroffen. Sloten is het meest zuidoostelijke stadje van de elf en daarmee kandidaat voor het startpunt. Het blijkt dat café de Zeven Wouden al vanaf 10 uur in de ochtend op zondag koffie wil verstrekken. Fantastisch! Toch is half

twaalf vroeg genoeg om af te spreken. Na 's morgens nog wat vrolijke kleurcodes op de radio gehoord te hebben, bleken de wegen prima te berijden te zijn, zocht elk equipe z'n bijrijder, en werd de liaison richting Friesland ingezet. Tien minuten eerder dan afgesproken komen Menno en Folkert geheel volgens verwachting aan. De auto aan de rand van het dorpje geparkeerd en lopend door de pittoreske straatjes van Sloten naar de Zeven Wouden. Koffie wordt besteld. Met

appeltaart natuurlijk, naar goed RVVC-gebruik! De kastelein wist er ook nog gezellig een borreltje (van verder ongedefinieerde afkomst) met slagroom bij te zetten. Niet veel later arriveren Martijn en Michiel, waarvoor ook zo'n ontbijtje wordt besteld. Martijn kiepert zonder slag of stoot onder de melding dat hij niet houdt van rare dingen in de koffie, zijn borreltje in de koffie. Oh, hoort dat zo? Weer wat geleerd, doch de rest houdt het op opdrieken en leeg lepelen. Tegen twaalf, met de koffie- en appeltaartmeter op niveau, is het duidelijk tijd om de tocht der tochten te laten beginnen. Op naar het bebouwde-kom-bord van Sloten. De jarenlange RVVC-puzzelrit ervaring in het chaotisch anarchistisch manoeuvreren en groeps-parkeren komt hier, en nog 10 keer meer, van pas.

Na Sloten staat Stavoren op de route. De eerste etappe gaat nog iets rustig aan en voert ons natuurlijk niet over de N359. Het überleuke navigatiesysteem stuurt ons langs allerlei mooie smalle weggetjes en dijkjes, zoals de Sânfærtsdyk / Liemerige Wei. Daar treffen we het Seedyk Kiekje. Blijkbaar de plek om een kiekje te schieten.

Ook het uitzicht over het IJsselmeer en de Noordoostpolder zijn prima; weids en rustig zijn hier de toverwoorden. Snel weer in de auto.

Stavoren wordt binnen afzienbare tijd gehaald en snel een foto geschoten, want veel meer dan een groot betonnen gebouw was er niet direct te zien.

De Garmin wilde ons eigenlijk niet door de stad leiden, maar dat advies sloegen wij, in onze zoektocht naar het Vrouwtje van Stavoren, in de wind. Achteraf niet echt handig, want dat Vrouwtje hebben de meesten van ons niet gezien. Geheel tegen de verwachting in komen we op onze etappe naar Hindeloopen eerst Workum tegen. Ja, eh... Een stadje overslaan is ook niet echt aardig en gelukkig zit er ook een navi-

gatie systeem in de auto. Per telefoon wordt het adres van het bekende sluisje van Hindeloopen opgezocht.

Niet dat je daar echt heen kunt, want het is allemaal weer autovrij, net als het centrum van Sloten. Na de auto's op de toeristenparkeerplaats te hebben achtergelaten en een wandelingetje naar het sluisje,

is het hoog tijd voor een bakkie, wederom naar goed gebruik met appelgebak. Dit keer helaas zonder borreltje en ook zonder de lekkere smaak van het appelgebak in Sloten.

In Hindeloopen doen we een kleine seat-shuffle en mag Folkert het stuur van Menno zijn Mini JCW in zijn handen nemen en is

het tijd om alle 211 knollen los te laten op de etappe naar Bolsward, waarbij ook meerdere navigatiesystemen nodig blijken.

Alhoewel we na Bolsward ook Harlingen en Franeker snel aan doen voor een fotootje,

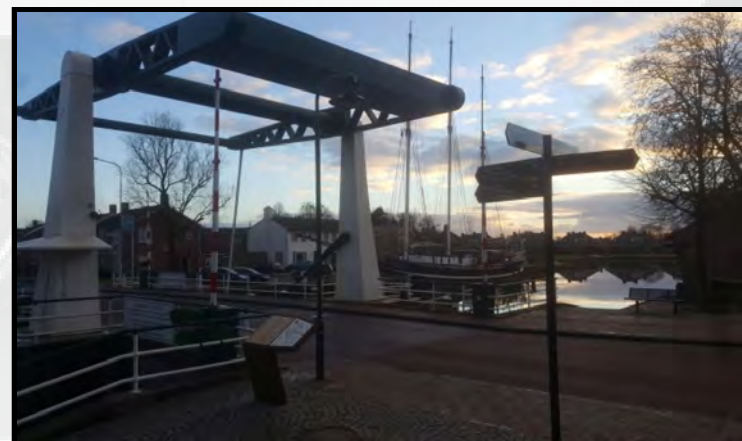

maakt de bestuurder van de Mini daar weinig van mee. Hij geniet vooral met volle teugen van de kleine smalle weggetjes tussen de stadjes, waar de Mini, enigszins opgejaagd door de sportieve Renault Clio RS, zich helemaal thuis voelt. Wat ook erg opvalt is dat men in deze provincie erg gewend is aan 11-steden toerisme. Met warme gebaren en aanmoedigende woorden worden we erg regelmatig begroet door fietsende en wandelende sup-

porters. Vriendelijk zwaaien we terug. Na Franeker is Dokkum aan de beurt en tegen de klok van vier (toepasselijk getal voor veel RVVC-ers) begint de zin in lunch wel erg toe te nemen. Geheel naar traditie van deze deelnemers tijdens de rondrit van een normaal RVVC evenement, wordt een viswinkel gezocht. Die ene die we vonden op een industrieterrein was nog even met vakantie, zodat het toch de cafetaria in het centrum wordt. Daar is er wederom, net als in al die andere culturele Friese plaatsjes, gelegenheid om een bruggetje, bootje, watertje, etc op de foto te zetten.

In de snackbar blijken we niet de enige kilometerverters te zijn. Aan de bar worden sterke verhalen verteld door een motorduivel, terwijl wij ons afvragen of zijn voor de deur geparkeerde brommer nou echt gerestaureerd is, of dat alleen alle boutjes goudkleurig zijn geschilderd. Na een eenvoudig doch voedzaam

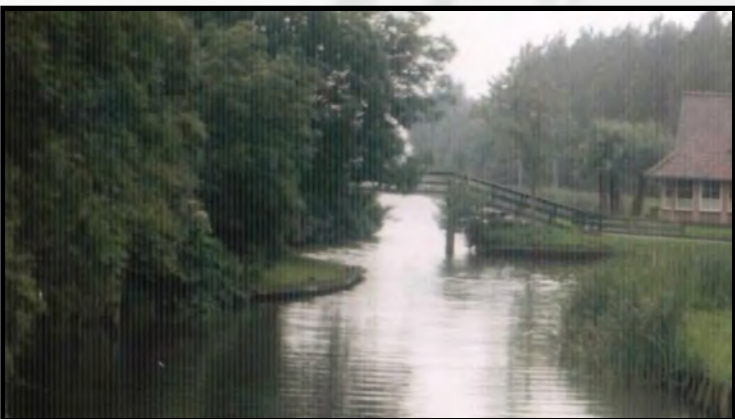

maal, wordt opnieuw de seat-shuffle ingezet met als resultaat dat Martijn Folkert als passagier krijgt en Menno Michiel mee mag/moet nemen.

Op naar de hoofdstad van de

Elfsteden-provincie. In de volgwagen is het gezellig en gemakkelijk, want die hoeft alleen maar die Mini van Menno op te duwen. In de zoektocht naar de Bonkevaart, waar de finish voor de schaatsers normaliter is, schieten we het zo karakteristieke bruggetje van Bartlehiem voorbij. Gelukkig heeft het grote archief nog een plaatje van een plaatje uit 1998, toen met de RVVC voorloper de tocht der tochten in twee dagen werden werd.

De zon begint ondertussen al te dalen en we willen toch ons kruisje halen. Uiteindelijk wordt ook die hele Bonkevaart gemist, maar daar wordt verder niet echt om

getreurd. Wel nog een plekje bij de Elfstedenhallen geconfisqueerd voor een prima foto:

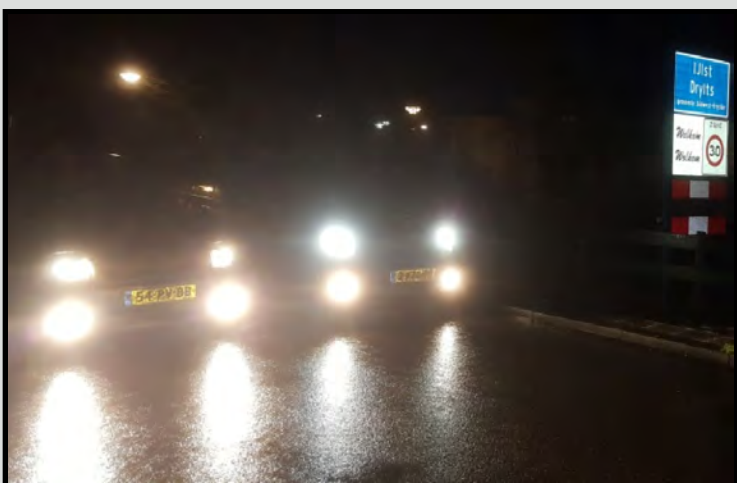
Met nog twee plaatsen op het programma voert de route ons door een plaatsje waarbij eindelijk duidelijk wordt hoe Menno zijn gelaatsbehandling genoemd zou kunnen worden.

De schemering is ondertussen ingevallen en het weer heeft zich aangepast aan de koude, winterse omstandigheden die bij de Elfstedentocht zo gewoon zijn, als we bij Sneek aankomen.

De tijd en het weer weerhouden ons ervan om op zoek te gaan naar de Sneeker Waterpoort. Maar die zien we vaak genoeg in het logo van een bekend watersport-kleding merk, dus dat wordt niet als "ach gut, wat erg nou" bestempeld. De oh-zo-gezellige sneeuw gaat in dit Vries-land natuurlijk snel over in yek-bah-regen, als we IJlst in het donker bereiken: Snel weer verder.

Na een laatste seat-shuffle komen we terug op de originele bezetting en zetten we de afsluitende etappe in. Op naar het beginpunt in Sloten, want de Elfstedentocht is uiteindelijk toch een rondje.

Het café waar het feest een uur of zes eerder begon is gezellig verlicht en de kastelein schenkt ons graag een welverdiend drankje uit.

Raad waar hij staat

Op de terugweg van het jubileumevenement in Hoogwoud mochten de 5-jes van Martijn en Rianne de Afsluitdijk over. Een mooi moment om bij het monument halverwege een plaatje te maken.

Henk Buwalda herkende de locatie en sleept daarmee het overweldigende prijzenpakket in de wacht, af te halen in de clubwinkel.

Dan de nieuwe opgave, een eigentijdse Renault voor een historische toren. Wie waait waar het is en verdient daarmee het leuke prijzenpakket?

Ik weet niet waar die schaatsers langs komen, maar onze Elfstedentocht was 280km lang. Goed te doen op één middag.

*Groeten,
Martijn, Menno, Michiel en Folkert*

Nummer 14

'Mijn Renault 4 is mijn trots'

'Weet je wel dat je nu bij het oude KI-station bent?' Atse Leistra (62) wijst buiten om zich heen naar de omringende huizen en schuren. Tot 1984 was het hier een komen en gaan van vrachtwagens en zaten er stieren in de schuren. Tegenwoordig zijn de stallen en kantoren omgetoverd tot woningen.

Atse en zijn vrouw Annie (60) zijn hier in 1985 komen wonen. Atse, geboren in Luttelgeest en Annie in Wijhe, woonden daarvoor in een huurhuis in Luttelgeest, maar wilden graag iets anders. 'Op een zondag zijn we wat gaan rondrijden. Annie werkte in Wolvega, dus besloten we in die buurt te kijken. We kwamen langs Munnekeburen, Scherpenzeel en Nijelamer, maar dat trok ons niet zo. Uiteindelijk kwamen we bij Nijeholtpade en reden we deze straat in. Toen we dit huis zagen, waren we eigenlijk meteen enthousiast. Wel moest er nog veel aan de woning gebeuren', vertelt Annie. Atse en Annie hebben één zoon, Wietse (24), die met zijn vriendin in het ach-

In deze rubriek wordt een portret geschetst van de bewoners van een willekeurige woning met het huisnummer 14.

terste gedeelte woont. 'We hebben dat stuk eraan laten bouwen voor mijn moeder,' vertelt Atse, die met zijn twee zussen zestien jaar lang mantelzorg voor haar was. Toen ze kwam te overlijden en hun zoon een plek zocht om te wonen, besloot hij erin te trekken met zijn vriendin. Annie is mantelzorg voor haar moeder, die in Wijhe woont. 'Iedere vrijdag gaan we daar naartoe. Vaak combineren we het met een uitje. Gaan we bijvoorbeeld eerst ergens in de buurt wandelen of fietsen om daarna met mijn moeder te eten en koffie te drinken.'

Binnenweg 14, Nijeholtpade

Atse heeft tweeëntwintig jaar als automonteur gewerkt in Marknesse, maar door lichamelijke klachten is hij daar mee gestopt. 'Vanaf dat moment ben ik huisman geweest en zocht ik werk dat goed te combineren was met de zorg voor Wietse.' Annie werkt vanaf haar vijftiende in de zorg. 'Op het moment werk ik bij

Atse en Annie Leistra bij de Renault 4.

Piet Bosma ©

Liante Wolvega waar ik in de zorg werk en deels verantwoordelijk ben voor de planning.' Het moete van het werk vindt Annie het contact met de mensen. 'Het is prachtig als je iemand een goed gevoel kunt geven.'

Renault 4

Atse en Annie hebben genieten bovenaan hun prioriteitenlijstje staan. 'We gaan regelmatig even weg...' lacht Annie. Onlangs zijn ze nog op de Veluwe geweest om daar een eind te gaan fietsen. Na een aantal kilometer strijken ze soms neer op een terrasje of gaan wat cultuur opsnuiven tijdens een stadswandeling. 'Eigenlijk

plannen we iedere maand wel een uitje. En in de zomer zijn we ieder weekend wel in Appelscha te vinden. Het is daar ook zo mooi.' Een andere hobby staat in de schuur, bedekt onder een groot kleed. 'Ik heb een oldtimer, een Renault 4.' Trots laat Atse een aantal foto's zien. De auto met een dieprode kleur is zijn trots. 'De auto is 31 jaar oud en er zijn er nog zo'n 1.000 van in Nederland. Vanaf 1 maart mag hij weer de weg op. Daar heb ik nu al zin in.'

Onderhandelingen

De liefde voor deze auto's is ontstaan toen Atse als automon-

teur werkte. Atse droomt ook nog van een Renault 16. 'Regelmatig speuren we het internet af om te kijken of iemand er eentje te koop aanbiedt, maar tot op heden hebben we nog weinig resultaat.' Met zijn tweeën gaan ze bij mooi weer regelmatig een eindje toeren, naar een oldtimerfestival of struinen te markten af voor leuke Renaulthebbendjes. 'Dan ben ik degene die onderhandelt, want Atse is veel te enthousiast. Ziet hij een instructieboekje van Renault, wil hij daar veel te veel voor geven,' lacht Annie.

Maaïke Schaap

Stellingwerf

Kent u iemand die geschikt is voor deze rubriek? Laat dat de redactie van de Stellingwerf weten via een mailtje naar stellingwerf@boom.nl Voorwaarde is dat degene in Weststellingwerf woont of er vandaan komt.

Een R4 voor een 60-jarig bruidspaar

Zo rond half november vorig jaar werd ik gebeld door Neel de Jong uit Heerenveen. "Ik heb misschien een gekke vraag aan u, maar u rijdt nog dagelijks in een R4?"

Want ze was op zoek naar een adres van een Renault 4 rijder, die haar ouders wilde ophalen op de dag dat ze hun 60-jarig huwelijk zouden vieren, te weten 28 december 2016.

Ze had al contact gehad met de R4 Club, maar ze had van hen begrepen dat het een groot probleem zou worden, omdat al die R4tjes in de wintermaanden geschorst binnen staan.

Wel was ze door de R4 Club doorverwezen naar mij, in de wetenschap dat zowel mijn rode R4 als de groene 4 GTL van Tonny zomer en winter gebruikt worden.

De bedoeling ervan werd door Neel uitgelegd. Haar ouders hadden een R4tje als eerste auto, waarmee ze in de jaren '60 zelf hun verhuizing van Vlaardingen naar Groningen deden.

En het leek de familie zo leuk als de oudjes op hun 60-jarige huwelijksdag in een R4 van huis gehaald zouden worden. En dan naar de feestlocatie zouden worden gereden, te weten het sjeike landgoed De Coendersborg in Haren.

Een hartstikke leuk idee en wat doe je dan; je zorgt dat je de datum 28 december in je agenda vrij houdt voor een optreden als gastchauffeur.

Nadat er wat foto's van onze beide R4tjes waren gemaald, was de keuze al snel gemaakt.

De felgroene 4 GTL van Tonny viel bijzonder in de smaak en van de afgesproken prijs werd de familie helemaal blij.

Een week voor de bewuste dag nam Neel contact met me op om adres en exacte tijd nader af te stemmen. Ik moest om half 12 achter de appartementenflat ergens in Groningen Zuid zijn. Daar zou ik dan worden opgewacht met een feestelijke corsage en een lintje voor aan de antenne. En vervolgens moest ik dan doorrijden naar hun gara-

geur, waar het echtpaar dan moest instappen.

En ze wilde me toch nog even om een gunst vragen; of ik die dag in pak wilde verschijnen.

Neel zelf maakte het niet uit, maar haar zussen wilden toch wel graag een chauffeur die niet uit de toon zou vallen bij de rest van de familie...

Och geen probleem, dan wordt mijn pak ook weer eens gebruikt, want die hing al sinds het huwelijk van Rianne en Michiel werkloos op de hanger.

De dag ervoor werd de R4 nog even netjes gewassen en hij zag er tiptop uit.

Toen de bewuste woensdag 28 december was aangebroken, heb ik me in mijn pak gehesen en werd om half 11 koers gezet naar Groningen.

Ik was prachtig op tijd op de afgesproken locatie, waar de man van Neel me al stond op te wachten.

Een felgroene corsage met 2 witten ballonnen eraan werd op de hoedenplank gedrapeerd en een vrolijk lintje wapperde daarna

aan de antenne. Tevens kreeg ik een soort kerstpakketje met een aantal Friese lekkernijen erin en een halve liter Sonnema beren-

burg. Wat een leuke verrassing!
Er werd even gebeld dat het bruidspaar naar beneden kon komen en de R4 werd bij hun garage voorgereiden. De garagedeur sloeg open en daar kwam het bruidspaar met de naaste familie naar buiten. Ze waren helemaal verbaasd dat hun dochters zo iets geregeld hadden en waren heel enthousiast, toen ze begrepen dat ze hierin naar de feestlocatie zouden worden gebracht.

Ik had verwacht dat oma achterin zou plaats nemen en dat haar echtgenoot naast mij zou gaan zitten. Maar nee hoor; beiden stapten vrolijk lachend achterin, alsof het een echte taxi betrof.

Mij werd gevraagd of ik nog een rondje met hen door Haren wilde rijden, langs het huis waar ze lange tijd gewoond hadden voor ze naar het appartement verhuisden. Geen probleem natuurlijk. Iemand reed voorop en de R4 met achterin een echtpaar van samen 172 jaar volgde trouw. Ze bleken nog bijzonder goed bij de tijd te zijn. Vrolijk keuvelend met z'n tweeën en met de chauffeur werd het hofje bereikt waar ze gewoond hadden. Voor hun voormalige huis werd gestopt en werden er foto's gemaakt van het bruidspaar

voor de R4 met het huis op de achtergrond. De buurvrouw van destijds, ook in de 80, woonde er nog en kwam nieuwsgierig naar buiten.

Ja en dan wordt er zomaar een minuut of 10 bij gekletst. Lachen hoor!

Vervolgens werd koers gezet naar de feestlocatie, De Coendersborg in Haren. Met brandende gele koplampjes werd de laan naar het buitenverblijf opgereden en voor de ingang stond een ereboog van familieleden klaar om het bruidspaar te verwelkomen.

De oudjes vonden het fantastisch.

Ook hier werden weer diverse foto's geschoten en werd ik uitgenodigd om toch vooral

mee naar binnen te gaan voor een kop koffie. En dat sla je niet af.

Ik nam daarna afscheid van het 60-jarig bruidspaar en de familie. Niet nadat ik diverse complimenten had gehad over het uiterlijk van de auto en de geweldige bijdrage die ik had geleverd aan deze bijzondere dag. En daar doe je het tenslotte toch voor!

Harry Velthuis
(met dank aan Koen Smilde voor de foto's)

Agenda

27 mei 2017

Oh Oh Renault
Varsenerweg 15, Ommen

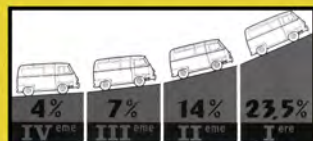
9-11 juni 2017

RVVC Voorjaarsweekend
Brabant

1-3 september 2017

RVVC Najaarsweekend
Overijssel

25 jaar geleden: Twingo

Renault Estafette Specialist
Willem Belder Klassiekers
Tel:+31 (0)644904582

Marsweg 115-3
7202AT Zutphen
Bezoek op afspraak

Email: estafettewillem@gmail.com

WWW.RENAULTESTAFETTE.NL

Clubinformatie

Renault Vrijbuiters Vrienden Club

Opgericht 15 sept 2006 te Hoogwoud
KvK 01116245

Ledenadministratie

penningmeester@rvvc.nl
Lidmaatschap EUR 15 per persoon per kalenderjaar, EUR 25 per gezin per kalenderjaar t.n.v. RVVC te Zwolle
IBAN: NL37ABNA0593510011
BIC: ABNANL2A

Webmaster

Michiel Komies, webmaster@rvvc.nl

Bestuur

Menno Merts
Breegraven 67
7231 JB Warnsveld. 06-15097768

Henk Buwalda
Meekeshof 23
9089 BC Wytgaard. 058-2553235

Folkert Sikkema
Dr. F.W. Klaarenbeeksingel 57
3871 XB Hoevelaken. 06-54711116

Martijn Brouwer
Verl. Hoogeveense vaart 56
7864 TC Zwinderen. 06-42516883

Sjannien Pennings
Osseweistraat 38
3023 DD Rotterdam. 010-4550987

Coördinator evenementen

vacature

Redactie Uitlaatklep

Wouter Hoek, Sabine Velthuis, Harry Velthuis, Martijn Brouwer redactie@rvvc.nl

Clubartikelen

Wim en Wilma Meester
Adres zie boven clubwinkel@rvvc.nl

Technische vraagbaak

Jaap Wagenmaker, tel: 0228-724333
Wim Meester, tel: 0228-584825
Harry Velthuis, tel: 0591-618696